

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४६३४

Title भविष्योत्तर पुराणे कविपञ्चमी ब्रह्मोद्याप

Author * नय

Extent ६ पत्राणि Age *

Subject पुराण माहात्म्यादि

ऋषिपञ्चमीव्रतोद्यापनम्

अध्या २५

पद्म धर्म ति थ पं चमी व तो द्य पन

१५०

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ सप्तर्षयः शुक्राश्वेष्टाः सर्वेषां नमः प्रदः ॥ सर्वपापं वपो हंतुं सानताज्ञानताकृता ॥ कश्यपो जिमरश्वा
जो विश्वामित्रो धर्मगौतमः ॥ जमदग्निर्वसिष्ठश्च साध्वी चैवाप्यरुंधती ॥ नमो ब्रह्मण्य देवाय ब्रह्मणे स्तोम उत्तमं
सूर्यक्रोदि प्रतीकाशं सृष्टिवंदं विचिंतयेत् ॥ ध्याने ॥ आ गच्छंतु महाभागाश्चातुर्वर्दस्वरूपिणः ॥ यावद्रतमहं कु
र्वन् रूपया भवतस्त्रिराः ॥ आवाहने ॥ नमः प्रजुः सामवेदानां स्वरूपेभ्यो नमो नमः ॥ पुराणपुरुषोभ्यो हि देवर्षिभ्यो नमो
नमः ॥ आसने ॥ गंधपुष्पास्तोपेतं पाद्यं गच्छंतु भो धिजाः ॥ प्रसादं कुरुत जालारक्तहाः संतु सदा प्रमः ॥ पापं ॥ न
मस्य शुक्रपंचमामर्चिताः सृष्टिसत्तमाः ॥ गच्छापापं तु मे सर्वं गच्छं लघ्यं नमो नमः ॥ अर्घ्यं ॥ मंदाविनी गौत
मी च यमुना च सरस्वती ॥ ताम्भोजं लीमयानी तं स्ताना पं प्रतिगच्छतां ॥ स्तारं ॥ लोकानां तुष्टिकर्ता ये कर्मसं
तपोधनाः ॥ नमश्चारिजितेभ्यो महर्षिभ्यो नमो नमः ॥ आचमनीयं ॥ सर्वनि संतपो निष्ठा ब्रह्मज्ञाः स एवादि
नः ॥ वस्त्राणि प्रतिगच्छंतु मुक्तिदाः संतु मे सदा ॥ वस्त्रं ॥ यज्ञोपवीतमिति यज्ञोपवीतं ॥ कुंकुमागरुक् स्तूरी सुगंधै
र्मिश्रितं शुभं ॥ गंधाद्यं चंदनं दिवां गच्छंतु सृष्टिसमाः ॥ मंघं ॥ रंजितः कुंकुमोद्येन अक्षताश्च सुशोभताः ॥ गच्छ
तु मे सदा प्रसन्नाः सृष्टिसत्तमाः ॥ अक्षताः ॥ मालां चोपकादीनि माल्यादीनि दिनात्तमाः ॥ मया हतानि प
द्मार्धपुष्पाणि प्रतिगच्छताः ॥ पुष्पं ॥ न नमस्तिरसो दिव्यो गंधाद्यं सुमनोहरः ॥ आश्रेयः सर्वदेवानां धूपोद्य

प्रतिगृह्यतां॥५॥ आर्ज्यं चिवर्तिसंयुक्तं वक्षिनामोऽतः तच्च यत्॥ दीपगृहाण देवेश त्रैलोक्यत्रिमिरापह॥ दीपं॥
 नानापक्वानासंयुक्तरसैः षड्विः समन्वितं॥ नैवेद्यप्रषयः सर्वैरुक्तं तु मुक्तिदायकं॥ नैवेद्यं॥ पूगीफलं महद्वि-
 त्तं नानागवलीद्वैतं॥ कर्पूरादिसमायुक्तं तांबूलप्रतिगृह्यतां॥ तांबूलं॥ नमो वेदविधिः श्रद्धाकृत्यः स्वयं
 सन्निभः॥ गृह्यते दं फलं तुष्टा मया दत्तं हि मन्त्रितः॥ फलं॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसां॥ अतः
 तपुःपुष्पफलदमतः शांतिं प्रयच्छ मे॥ दक्षिणं॥ नमो स्कन्धपिबंदेभ्यो ब्रह्मर्षिभ्यो नमो नमः॥ सर्वपापह-
 रंभ्यो हवेदविज्ञो नमो नमः॥ नमस्कारः॥ मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं हि लोतमाः॥ यस्मिन् नितं मना
 विज्ञाः परिपूर्णं तदस्कमे॥ आर्चना॥ नमो नित्यं त्वात्तिस्फुटानियाजी हकमस्ति मया दत्तानि॥ अस्मादि-
 ज्ञेयानि मया दत्तमद्यं प्रकृतदुष्टं पुनरागमाय॥ विसर्जने॥ एवं संपूज्य निधिवशक्तियुक्तेन चेतसा॥
 तेन मग्ने तु श्रोतव्यमिदं नैव कथ्या न क्वं॥ अथ कथं॥ दंड उवाच॥ अन्यामपि च राजेंद्र पंचमी च
 पिसंज्ञिका॥ कथयामि च यां श्रुत्वा तारीपापास्तमुच्यते॥ बुधिसि उवाच॥ कीदृशी पंचमी दण्ड-
 उवाच॥ अथ पिसंज्ञिका॥ पापास्तस्य लभ्यते नारी यदुक्तं लोकां॥ पापानि सुबहून्पञ्च विष्यते
 तेषां कथं॥ कथं वा त्रयपि पंचम्या कथा सा पास्तमुच्यते॥ दण्ड उवाच॥ अलोनादपि ना

रामजी

इत्याद्यास्त्रीजातारजस्वला॥ यदास्पृशति भागादीनाहर्कर्मणि संस्थिता॥ आक्रोतिसामहापापसंवेनर
 कंत्रजेत॥ शुभ्रतत्कारणं यस्माद्यास्त्रीजातारजस्वला॥ ओस्मार्यदूरतः सापिचातुर्वर्ण्येनभारत
 वत्रहंतपुत्राशक्रोवत्रहलामहासुरं॥ पापाः सार्धं वशाईलव्रीडितो वत्रसूदनः॥ ब्रह्माणं सहसा
 गच्छदाक्रोतो वत्रहसया॥ शुद्धिचक्रार्थयामास तदाशक्रः पितामहं॥ ततो देवैः समं ब्रह्माक्षणे ध्यातु
 मसनाधी॥ शुद्धिशक्रस्परज्जेद्रचकारविधिवन्मुदा॥ विभज्य ब्रह्महृष्टांच चतुर्भुजचतुर्मुखः॥
 अक्षिपद्रजशाईलचतुस्थानेषु वैतदा॥ ब्रह्मैव प्रथमजाता सुज्वाला सुचनदीषु च॥ पर्वतेषु तथा श
 जन्ता रीरजसि पार्थिव॥ ततो रजस्वलाना री ओस्मार्यचिप्रयत्नतः॥ ब्रह्मणः शासना सार्धं चात
 वर्ण्येन सर्वदा॥ प्रथमेह निचंडाली द्वितीये ब्रह्मघातिनी॥ तृतीये रजकी प्रोक्ता चतुर्थे हनिशुक्र
 ति॥ अज्ञाना ज्ञानतो नापि संपन्न हिति पातवं॥ तसाप संक्षयार्थे वैकार्ये यं नृषिपुंजमी॥ सर्वपा
 पप्रशमनी सर्वोपद्रवनाशिनी॥ ब्रह्मक्षत्रियवैश्यानां स्त्रीभिः काया प्रयत्नतः॥ अथान्नादपिते
 राजान विदभयिां बभूवह॥ सेनजित्तामराजपिश्चातुर्वर्ण्यतिपास्तकः॥ तस्य देशे वसति प्रोवे

वदो न पारगः सुमित्रो नाम राजेन्द्र सर्वभूतहिते रतः ॥ इति ब्रह्मा सदा तिष्ठ कुटुंबं परिपालयन् ॥ तस्य भावसि
 साधी च पतिशुश्रूषणे रता ॥ जयश्री नाम विद्याता बह्वृत्सु सुहृत्तना ॥ अतिचिन्ता निवृत्ता सा च प्रा
 वद काले सुमध्यमा ॥ क्षेत्रादिनिरता तीव्रव्याकुली कृतमानसा ॥ पूर्वदाचासनं प्राप्तं चरतु कालमनोकृतं ॥
 रत्नस्वल्पापि साराज न गृहं प्रचकार ह ॥ श्री डादी स्वहर्म्यं च प्राप्तं ॥ न्यस्य शालाजं च ततो प्राप्ते तु म
 मिनी ॥ कालेन बहुना साधी पंचत्वमगमत्तदा ॥ भार्या तस्य तु विप्रस्य कृतु संपर्कं दोषतः ॥ शुनी योनिस्त
 मुपनाशुनी चान्नरेश्वर ॥ तस्याः संपर्कं दोषेण तद्गता सुरभी सुतः ॥ सुमित्रः स बभूवा धनवलीवर्द्ध
 सुतालये ॥ एवं तौ दंपती राजस्य कर्मवशा गौतदा ॥ अतः संपर्कं दोषेण तिर्यग्योनिमुपागतौ ॥ स्वधर्मादि
 रणज्जाता बुभोजाति स्मरौ तथा ॥ सुतस्यैव गृहे राजस्य स्मरतौ पूर्वपातकं ॥ सुमित्रस्य च भद्रं कुशुश्रूषणे रता ॥
 सुमतिर्नाम धर्मज्ञो देवतातिथिपूजकः ॥ अथ क्षयाहे संप्राप्ते पितुस्तस्य सुमतिस्तदा ॥ भार्या चैव वती नाम प्रो
 ना च अद्रुमान्निता ॥ अप्यसां वत्सरदिनं पितुर्मेवारुहा मिनी ॥ भोजिनीयादिनाः श्रेष्ठं सुभक्तपाकं सु
 दिविधीयतां ॥ स्नातदन्वजमाकर्ण्य पावकं चक्रे शुचि सती ॥ ततः सर्पेण गरलं निक्षिप्तं पायसे तदा ॥ न

दृष्टं चैतथा तज्या ह्रादि लाकिता ततो ब्रह्मवचाही तामुनीपस्पर्शपायसा ॥ बद्धा चंद्रवती कोधा दुल्लुनेन
 जधानतां ॥ एकापा वं च तं सर्वपुनः पावंचकारसा ॥ ततः सुमतिना प्रकृता आद्रं कला विधानतः ॥ आ
 मणो जितस्तत्र भुक्ता बंधुजने सह ॥ निक्षिपं चिदुच्छिष्टं बहिः आद्रीयमिह तः ॥ बंधाचक्रुः
 या तस्ये ग्रासमात्रं न चार्पितं ॥ ततो राज्यां प्रवृत्तायां सा शूनी शूचिता नपा ॥ सर्वलोकेषु सुजे
 जतत्र च निद्रया ॥ बलीवर्द्धमुपागम्य भर्तारि मिदमब्रवीत् ॥ तुमुक्षिता ह्यनाथा हं नदतं चान
 मप्यमे ॥ ग्रासादि वंच बंधा वै शूच्या मां बाधते बलात् ॥ अन्यस्मिन् दिवसे पुत्रो मम ह्येह दत्ता
 मो ॥ अथ मयं किमप्येषु छिष्टमपि तोदय ॥ पायसानोपपाताप्य गरलं सर्वसंभव ॥ मया नि
 क्षितं तमयो परिधंतिदि ज्योत्तमाः ॥ स्पष्टे तु पायसे रोषात् बंधाहं ताडिता मया ॥ दुरितं ते नगात्रं
 मे कटिर्मग्नं करोमि किं ॥ ततः प्राह स चान द्वात्प्रदं ते यत्कृते सति ॥ किं करोमि एतच्छ्रुत्वा
 नाहो यस्य संस्थितः ॥ अप्याह मां जज्ञे ने भामितः सकलं दिनं ॥ बाहितोऽप्यामले नाहं मुखं व
 धा बुभुक्षितः ॥ वधा आद्रं कृतं ते न हाजाता मम कस्य ता ॥ श्रीदक्ष उवाच ॥ तयो यो संवदतो

एवं मातापित्रोस्तु भारता ॥ शुश्रावपुत्रस्तदा कथं यदुक्तं वेतदातयोः ॥ अथ राज्ञां व्यतीताया मुदिते सूर्यप्रद
 ले ॥ पितरो तावमिष्टाय दत्तवान् भक्षमुत्तमं ॥ ततो सोऽदुरिव तः पुत्रो ज्ञात्वा वस्थां तदा तयोः ॥ मातापित्रो
 स्तराजेंद्र तदा सोऽप्रस्थितो वनं ॥ तत्र गत्वा शान्तं दृष्ट्वा नृषीन् परमधार्मिकान् ॥ अणिपलाह तद्वा
 क्यं हितं चैव तदा तयोः ॥ सुमतिरुवाच ॥ केन कर्मविपाकेन पितरो मेतपो धनाः ॥ इमां वस्थां सं
 प्राप्तां मुच्येते पातकालेषां ॥ ब्रह्म उवाच ॥ तदा कर्णवचस्तस्य सुमतेऽदुरिव तस्य च ॥ अयं स वत
 पाताम स नृक्षः कुरुणान्वितः ॥ सुतपा उवाच ॥ तव मातापुत्रा विप्रश्च गृहे बाला भवतः ॥ प्राप्तं क
 तुं विदित्वा तु संपर्कमकरोद्विज ॥ तेन कर्मविपाकेन शुनीयो निमुपागता ॥ पितापि स्पृशदोषेण व
 लीव दैविक हवह ॥ एतयोर्मुक्तिं कामाय कुशलमधिपं च मी ॥ तार्यया सह विप्रं द्रुषीन् संरज्यम
 लतः ॥ आचरन् ब्रतं तत्र सप्त वर्षे दिव्योत्तम ॥ अंतो ह्योष्यापनं कुरुष्व हितं शास्त्रविब
 र्जितः ॥ शाकाहारस्तु कर्तव्यः शपामाकाहार एव वा ॥ नीवारैव पि कर्तव्यं रुष्टपन्नं न भक्षयेत्

प्राणप्रादपदेमासि सुकूपक्षस्यपंचमी॥ तस्यां प्रध्यातुं समये न प्यादौ विप्रलेजल॥ बलापामार्गं ~~स~~ स
 मिधा दंतधावनमादित॥ आयुर्बलं यशो वर्चः प्रज्ञा पशुवसूतिव॥ ब्रह्मप्रज्ञां च मेधां च बलं चोदेहि वनस्प
 ते॥ संज्ञां च मेधां च न मंत्रेण कुपदि दंतधावत॥ मुरवदुर्गंधिता शायदंतां च विप्रमुद्रये॥ वीवलाप
 च गज्राणां कुर्वेहं दंतधावत॥ अनेन दंतां संशोधय स्वायामस्तान पूर्वकं॥ तिला मलक स्केन के
 शां संशोधय च ततः॥ परिधाय न वेशु देवास सीसु समाहितः॥ पूजय च ऋषीं दिव्यां नृसंघं यथा समन्ति
 तान्॥ ब्रह्मपुत्रो अर्चय दासो विश्वा मित्रो य गोतमः॥ जमदग्निर्वशिष्ठश्च साध्वी चैवाप्यसंधत्ती॥ मंत्रे
 णाने सप्त ऋषीं पूजयेत्सु समाहितः॥ ब्रतेन ऋषिपंचम्याः कृते नैवं दिजोत्तम॥ ऋतु न पर्वजो दास
 क्षयपातिन संशयः॥ श्रीकृष्ण उवाच॥ अथा त्वदपि ते राजगृहं तिहासं पुरातनं॥ वज्रि सवैविधा
 ने व व्रत कौतुकमद्भुतं॥ विदेहे च द्विजवरोत्तुंगो नाम नामतः॥ तस्य नायसि सुशीले मयि ति पाति अ
 ए परायण॥ तस्यापि स पुत्रुल्ले पुत्रो हि सुविजय ए॥ अधीतवान् स तु तस्तस्या वेदांसां गपद नृमा
 ममानेन कुले तस्यामृता चैव विवाहिता॥ विवाहिता च सा देवी वैधव्यं प्राप्य सत्वरं॥ सती

पालयंती सा स्थिते निजपितुर्गृहे ॥ तस्यादुरेव न संतप्तः सुतं संस्थाप्य वेश्मनि ॥ ५॥ गंगातीरे च संप्राप्तः
 सकलजस्तथा सह ॥ स तत्राध्यापयामास शिष्यांश्चेव दिजोत्तमः ॥ ६॥ सुता च कुतः तं स्पष्टितुः शुश्रू-
 ष एंपरं ॥ पितुः शुश्रूषणं कृत्वा परिश्रान्ता कदाचन ॥ ७॥ निशीथे किल संसृता क्रिमिराशिरजायत ॥ तथा
 विधां च तां दृष्ट्वा विप्रस्तां प्रस्तरे स्थितां च ॥ शिष्यानि वेदयामासुस्तन्मात्रे कुरुणान्विताः ॥ न ज्ञाती
 मो वयं किंचिदेनी सा धीपतिव्रता ॥ ८॥ क्रिमिराशि मयी जाता मातः संप्रति दृश्यते ॥ वज्रपात समाला-
 ता कृत्वा शिष्ये निवेदिता ॥ ९०॥ संभ्रांता मनसा शीघ्रं तां समीपमुपागता ॥ सुतां तथा विधां दृष्ट्वा
 विललाप सुदुरिव ता ॥ ९१॥ उरश्च तां दयामास सुतरां मोहमायया ॥ क्षणेन प्राप्य चेतन्यं तामु-
 ध्याप्य प्रवृज्य च ॥ समातं व्यचवाहुभ्यां नित्ये तत्तितुरंति कं स्वामिन् कथय मे सा धीकेन दुष्टत क-
 र्मणा ॥ ९३॥ निशीथे संप्रसुप्ते यं ज्ञाता वै क्रिमि संकुला ॥ एतं द्रुत्वा ततो वाक्यमविध्यानपरायण ॥ ९४॥
 तस्यै निवेदयामास तस्या प्राकृज न्यचेष्टितं ॥ ऋषिरुवाच ॥ प्रागियं सप्तमे तीते जन्म मीबाहू-
 णी शुभा ॥ ९५॥ नो संसारस्वभां देव्यः संज्ञाता पिरजस्वला ॥ तस्यास्तसापि भावे न ज्ञातं वै क्रिमि

तथा

तद्वपुः॥१९॥ रंजस्वपापेन युक्ता भवति नान्यदा॥ तथा तथा सखी संगे तं दृष्ट्वा वमानि तं॥१९॥ दृष्ट्वा तत्र प्रभावे न
न ज्ञाता हि जकुले प्रमा॥ अवमाना द्रुतस्यास्य क्रिमिराशिरभूतदा॥१९॥ एतत्ते कथितं सर्वकाराणं वृत्त्यर्थं कृतं
सुशीलोवाच॥ दर्शनेनापि नायस्य विप्राणां विमले कुले॥ जन्म युष्मद्दिधा नाली ज्ञायते ब्रह्मा तेजसा॥ अ
स्य प्रजा यं ते स्वदेहे क्रिमिराशयः॥२०॥ महाश्चर्यं कुरुतां तद्वत्ते कथयस्व मे॥ अरुणिरवाच॥ सुशीले
ह्युतस्मज्ज्वता नानुत्तमं व्रतां॥२१॥ येन चीर्णेन सह सा सर्वपापैः प्रमुच्यते॥ दुःखत्रयाभिधाता ज
जायते तात्र संशयः॥ कल्याणनिबन्धने संपदश्च निरापदः॥ न भस्मेशु क्लृप्तं तु यदा भवति पंचमी
यथादिके तथा स्नात्वा कलानियममेव च॥ ब्राह्मणी क्षत्रिया वैश्या शूद्रा चैव रात्रौ॥२२॥ कलानेति तदं
कर्म गलानि जगहं पुनः॥ वेदीसम्पदं प्रकुर्वीत गोमयेनोपलेपयेत्॥२३॥ रंगवल्ली समायुक्ता नाता
रत्नोपशोभिता॥ तत्र सप्त नक्षत्री नृदिक्का नृभक्तिकः परिपूजयेत्॥२४॥ स्नाने गंधेष्वपुष्पेष्वधूपदीपैः सु
शोभयेत्॥ ततो नैवेद्यं संपूर्णं अर्घ्यं दद्याच्छुभेः फले॥२५॥ मंत्रेण तेन विधिवच्छी नृदिक्का भक्तिः॥ अ

धर्मिनः ॥ कश्चप्योत्रिर्भरदजोविश्वामित्रो यजोतमः ॥ जमदग्निर्वशिष्ठश्चसाध्वीचेबाप्यरुंक्षी ॥ धृती ॥ गृहीत्वा
 च्यवनप्रयः सप्तप्रवचसर्वदा ॥ एवं पूजां सुनिर्वहन् ऋषीन्ध्यायेत्समाहितः ॥ अक्षय्ये धीसंज्ञातशाका
 नारपकुल्ययेत् ॥ श्रुत्वा हि दमाख्यातं श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ आदौ मध्ये तथा चोत्ते कुप्यदुष्यापतं बुधः ॥
 पूर्ववर्तिमा न्दत्त्वा स्वजातिविहितं धुचीम् ॥ आचार्यान्वरयेत्सप्तवेदवेदांगपारगात् ॥ प्रतिमासपकु
 नीत सुवर्ण सुवामनाः ॥ माषमात्रमात्रेण विनशाद्यविवर्जितः ॥ ३२ ॥ जटिलः साक्षसूत्राश्च
 कमंडलुसमन्विताः ॥ संस्थाप्य कलशे येताम्रमाषेष्वब्रह्मेषु च ॥ ३३ ॥ स्थापयेद्दिधिव दत्तयापंचामृतज
 लेन हि ॥ चंदनागरुवर्षैर्विलेप्य च सुगंधिभिः ॥ समाच्छाप्य शुभैर्वस्त्रैः स्तोपवीतैर्यथाविधि ॥ ए
 व पूजां सुनिर्वहन् अर्चयेद्दिद्याप्यथापुरा ॥ प्रीत्यर्थं तु ऋषीणां हि होमं कुर्याद्यथाविधि ॥ आचार्यं पू
 जयेद्दत्तया गंधमाल्यादिभूषणैः ॥ प्रतिमां वस्त्रपुष्पांच दद्याद्भुजसदक्षिणां ॥ आचार्याय विशेष
 पुष्पादितानुसारतः ॥ अनुरूपं गुरोः पञ्चाङ्गास्त्रैभ्यो निवेदयेत् ॥ प्रतिमां वस्त्रसंपुष्पांशेन पिबार्चयेत्

विधिः॥ अनेन विधितः सम्पन्नः ब्रतमेतत्समाचरेत्॥ गच्छ निप्रगृहं शीघ्रं ब्रतं चर सुपुण्यदं॥ तच्चुवा
सुमतिर्वकिं परमं स्पृष्ट्वा पितं॥ गृहमेतत् ब्रतं चक्रे सप्तार्यः श्रद्धयान्वितः॥ ब्रतं तु स्पृष्ट्वा पितृभ्याः स्ववपु
पप्रकाशात्॥ कृत्वा सर्वं यत्प्रोक्तं च माता पित्रोः फलं ददौ॥ ब्रतपुण्यप्रसादेन माता तस्य श्रयो नितः॥ मुक्तः
नृपतिशालि विभ्राजवस्तुस्थिता॥ दिवांबरधरा गता स्वर्गचकार तः॥ पितृपिसोम ते गच्छ सुमते येन मे
पिता स्वर्गजातो महाराज ब्रतस्याप्यप्रभावः॥ कापि कुंवाचि कुंवापि मानसं यच्च दुष्टं॥ तत्सर्वं नित्यं यथाति
ब्रतस्याप्यप्रभावः॥ यस्म्ययं यत्तु पुण्यं तच्छृणुष्विदं ज्ञोत्तम॥ सर्वब्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं सर्वभोगेषु
दानेषु तदेतद्ब्रतं चारुणिकं॥ कुरुते वा ब्रतं नारी सा भवेत्सुखमोगिनी॥ रूपलावण्ययुक्ता च पुत्रपौत्रादिसंयुता॥ इह लो
कादेव जन्म स्यात्तरुं च परांगतिं॥ एतत्ते कथितं राजन ब्रतं नाम पुत्रं ब्रतं॥ सर्वसंपत्प्रदं चैव नारीणां पदम
नी॥ धनं च वाच्यं स्वर्गच पुत्रा नपि युधिष्ठिरः॥ पठतां श्रुत्वा तं वापि सर्वपापप्रणाशकं॥ इति श्रीमद्विष्णु
पुराणे स्तुतिपंचमी ब्रतकथा समाप्ता॥ युधिष्ठिर उवाच॥ विमलस्योद्यापनं प्रोक्तं ब्रतं पुण्यं त्वं प्रदं॥ सुमतिः केन विधि
ना चकार नन्दतनुः॥ श्रीकृष्ण उवाच॥ पूर्वस्मिन् तरुनिसे कुर्णदेव भक्तं समाहितं॥ आतरुणाय सुस्तावतास्ततो गुरुमहं ब्रजे
त्॥ प्रार्थयित्वा मां जायेन्निबोद्धा पतनकपीति॥ सर्वोत्तमैर्न निधितास्ताला यत्तु समाहितः॥ शुचौ देशे स प्राणिषु सर्व

